

Miljøverndepartementet

SAKSBEHANDLAR: HAKON MYRVANG

ARKIVKODE: 2012/4063 - 432.2

DATO: 11.02.2013

NAUSTDAL-GJENGEDAL LANDSKAPSVERNOMRÅDE - OVERSENDING AV KLAGESAK OM OPPKØYRING AV SKILØYPE TIL MILJØVERNDEPARTEMENTET

ST 7/13 Klage frå Villreinnemnda på løyve til oppkøyring av skispor med snøskuter

Dokument i saka:

- Søknad om oppkøyring av skiløype – Instedalen Skianlegg
- Løyve til oppkøyring av skiløype
- Klage på løyve til oppkøyring av skiløype – Villreinnemnda i Sogn og Fjordane
- Klage på oppkøyring av skiløype – Olav R. Fimland og Marius Ness

*Styreleiaren legg fram saka for styret.
(Forfatta av styreleiar)*

Det har kome inn 2 klager på vedtak i sak 65 / 12

Den eine er frå Villreinnemnda for Sogn og fjordane og den andre ifrå grunneigarane Marius Ness og Olav R. Fimland.

Bakgrunnen for klaga frå Villreinnemnda er i grove trekk :

- Omsynet til reinen er ikkje tilstrekkeleg ivaretatt i vedtaket til verneområdestyret, villreinen nyttar ulike delar av leveområda sine i syklusar. Dersom ein set i gang tiltak som reinen skyr så kjem den ikkje attende.
- Det vert peika på observasjonar av villrein i området kring Langavatnet i nyare tid.
- Det vert satt spørsmålsteikn ved tolkinga av § 48 i Naturmangfaldslova som er nytta som heimel for løyvet.

Bakgrunnen for klaga frå Marius Ness og Olav R. Fimland er i grove trekk :

Marius Ness og Olav R. Fimland meiner at det ikkje er behov for meir løypekøyring i Nes-Vonamarka og at dette er unødig og nyttelaus køyring.

Grunneigarane meiner at skiaktiviteten har gått tilbake dei siste 15-20 åra trass i oppkøyrde løyper og god parkering og at dette kan skyldast god tilrettelegging på Langeland og Blomlia (Førde kommune) og Vassenden (Jølster kommune)

Vurdering :

Formålet med vernet i § 2 er å ta vare på eit eigenarta og vakkert naturområde som er så godt som fritt for tyngre tekniske inngrep, og som har stor variasjon i natur frå lågland og stølsdalar til fjellområde med brear , mange dalar med elver og store og mindre vatn. Det er vidare eit formål å ta vare på kulturlandskapet med dei kulturminna det inneheld. Området skal også kunne nyttast til tradisjonelt friluftsliv utan særleg teknisk tilrettelegging.

Villreinen i området er ikkje ein del av formålet til vernet . I verneformålet vert derimot tradisjonelt friluftsliv utan særleg teknisk tilrettelegging nemnd.

Verneområdestyret har vidare ikkje heimla vedtaket i «vesentleg samfunnsmessig verdi» men derimot i det at tiltaket «ikkje strider mot vernevedtakets formål og ikkje kan påvirke verneverdiene nevneverdig»

Verneområdestyret tolkar reinobservasjon kring Langvatnet for å vere anten Inste Longevatnet eller Ytste Longevatnet. Dette er områder lenger inne i verneområdet enn omsøkt løypestrase.

I Rapport :Omfang , forvaltning og konsekvenser for villrein av motorisert ferdsel i Hardangervidda Nasjonalpark v/Tiril Wormdal Selboe er problemstillingane villrein / motorisert ferdsel grundig belyst;

Side 27 : Ein undersøkelse av villreinen sin respons på snøskuter i Setesdal-Ryfylke hadde denne konklusjonen : Villrein oppdaget snøskutere på gjennomsnittlig 534 meters avstand. Oppdagelsesavstanden for skigåere er til sammenligning i gjennomsnitt på 370 meter. Frykt og fluktavstand var derimot ikkje signifikant forskjellig mellom snøskutere og skigåere. Det at snøskuter oppdages på lengre avstand kan komme av motorstøy og lys fra snøskuterene.

Derimot var total fluktdistanse (756 m for skigåere og 570 m for snøskuter) og total forflyttet distanse (970 m for skigåere og 660 m for snøskuter) lengre for skigåere enn for snøskutere. Dette kan komme av at jakt foregår til fots i Norge , mens det ikkje er lov med jakt fra motorkjøretøy. Det er også forbudt å forfølge og plage vilt med motorkjøretøy. På grunn av lengre flukt og forflytningsdistanse er det sannsynligvis et større energitap ved forstyrrelse av skigåere.

Rapporten konkluderer altså med at villreinen vert mindre forstyrra av snøskuter enn av skigåarar.

Villreinemnda fryktar i si klage at løyvet vil skape presedens og opne for fleire skiløypestrasear på lang sikt. Verneområdestyret vil vise til at oppkøyringa som Naustdal Røde Kors Hjelpekorps har utført er den einaste kjente løypekøyringa som har funne stad i dei siste åra før området vart verna i 2009. (kongelig res. sitt punkt om Naustdal Røde Kors sin aktivitet)

Denne traseen er difor den einaste som det er aktuelt å gje løyve til i verneområdet.

I klaga frå grunneigarane Marius Ness og Olav R Fimland kjem det fram at dei ikkje ynskjer snøskuterkøyring i området . Klagarane er i sin fulle rett til å nekte snøskuterkøyring på sin eigedom . Dette vart utelatt i førre vedtak og vert med dette teke med som eit av vilkåra i Instedalen Skianlegg sitt løyve. (sjå vedtak)

Vedtak :

Verneområdestyret opprettheld sitt vedtak fatta i styremøte nr. 7/12 om å gje løyve til oppkøyring av skiløyper på gitte vilkår med denne tilføyinga :

Løyve frå grunneigar : Løyvehavar må sjølv skaffe seg løyve frå grunneigar til å ferdast på deira eigedom.

Styret meiner at dei to klagene som er komne på vedtaket er av prinsipiell art , der klagarane fryktar presedens og langsiktige verknader av motorferdsel. Styret ser det derfor ikkje som naudsynt å gje løyvet oppsettande verknad medan klagen vert handsama av klageinstansen.

Styret vil derfor ikkje gje det tildelte løyvet oppsettande verknad og løyvet er derfor gyldig medan klagane vert handsama.

Saka vert sendt til Miljøverndepartementet for endeleg avgjerd.

Beste helsing

Håkon Myrvang (sign.)
styreleiar

Brevet er elektronisk godkjent og har ingen signatur

Kopi til:

Instedalen Skianlegg

Olav R. Fimland

Marius Ness

Øvre Naustdal Utmarkslag

Naustdal kommune

Direktoratet for naturforvaltning

Fylkesmannen i Sogn og Fjordane

Sogn og Fjordane Villreinnemd

Sogn og Fjordane fylkeskommune

SNO Sandane v/Rune Holen